

Gdańsk, 10 maja 2024

dr hab. Łucja Bieleninik, prof. UG
Instytut Psychologii WNS
Uniwersytetu Gdańskiego

Recenzja osiągnięć naukowych dr Alicji Maliny odpowiadających treści art. 221 ust. 10 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r. poz. 478 zm.), stanowiących podstawę ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

Opinię opracowano w odpowiedzi na Uchwałę Rady Dziedziny Nauk Społecznych Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy z dnia 09.04.2024 r.

1. Informacje ogólne

Pani doktor Alicja Malina ukończyła studia magisterskie w zakresie psychologii w Akademii Bydgoskiej im. Kazimierza Wielkiego (2008). Od 2012 roku Habilitantka związana jest z Uniwersytetem Kazimierza Wielkiego w Poznaniu, gdzie w 2012 otrzymała tytuł doktora nauk humanistycznych w zakresie psychologii. W tym samym roku, Habilitantka rozpoczęła pracę zawodową najpierw jako adiunkt (w zakładzie Psychologii Społecznej i Badań nad Młodzieżą przy Instytucie Psychologii, później Katedra Psychologii Społecznej przy Wydziale Psychologii), a od 2021 roku jako profesor uczelni (w Katedrze Psychologii Społecznej przy Wydziale Psychologii), gdzie zatrudniona jest do dnia dzisiejszego. W trakcie pracy zawodowej dr Malina podnosiła swoje kompetencje uczestnicząc w licznych kursach specjalistycznych z zakresu dydaktyki, etyki i praktyki klinicznej.

2. Ocena osiągnięcia naukowego wskazanego we wniosku (stanowiącego znaczny wkład w rozwój dyscypliny naukowej)

a. Charakterystyka formalna

Jako osiągnięcie naukowe będące podstawą ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie psychologia dr Alicja Malina wskazała osiągnięcie naukowe zatytułowane ***Model Społecznego Cyklu Niepłodności - indywidualne i społeczne funkcjonowanie osób podejmujących leczenie niepłodności metodami wspomaganego rozrodu***, które tworzy cykl dziewięciu powiązanych tematycznie pozycji naukowych, które ukazały się

w latach 2017-2023. Siedem z dziewięciu pozycji to recenzowane artykuły opublikowane w czasopiśmie znajdujących się w wykazie Ministra Nauki i Edukacji oraz dwa rozdziały w pracach zbiorowych (Wyd. Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego). Pięć artykułów naukowych opublikowanych zostało w recenzowanych czasopiśmie krajowych wydawnictw uniwersyteckich (dwa w *Polskim Forum Psychologicznym* – Wyd. Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy; jeden w *Przeglądzie Psychologicznym* - Wyd. Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie, jeden w *Health Psychology Report* – Wyd. Uniwersytetu Gdańskiego; jeden w *Annals of Agricultural and Environmental Medicine* – Wyd. Institute of Rural Health w Lublinie) i dwa w recenzowanych czasopiśmie zagranicznych (*Frontiers in Psychology* – Wyd. Frontiers, *BMC Pregnancy and Childbirth* – Wyd. Springer Nature). Cztery artykuły naukowe w ramach cyklu zostały opublikowane w czasopiśmie znajdujących się na liście w Journal Citation Reports (JCR); są to: *Annals of Agricultural and Environmental Medicine*, *Frontiers in Psychology*, *BMC Pregnancy and Childbirth*, *Health Psychology Report*). Choć są to prace głównie zespołowe (w dwóch z tych publikacji dr Malina jest jedyną autorką), to w odniesieniu do wszystkich publikacji wieloautorskich określony został wkład własny, a informacje zawarte we wniosku oraz zamieszczone w poszczególnych publikacjach nie budzą wątpliwości do istotnej roli Habilitantki w powstaniu cyklu.

Liczba cytowań w momencie sporządzania recenzji na podstawie bazy Scopus waha się od 0 do 44. Na szczególną uwagę zasługuje publikacja przeglądowa we współautorstwie z Julie Ann Pooley (2017; *Annals of Agricultural and Environmental Medicine*), która jest najczęściej cytowaną pozycją w dorobku naukowym Habilitantki (44 razy w bazie Scopus), co świadczy, że znalazła żywy odbiór w środowisku naukowym. Inne prace wchodzące w skład cyklu cytowane są znacznie rzadziej, np. Malina, Głogiewicz, Piotrowski (2019, *Frontiers in Psychology*) – 8 razy oraz Malina, Roczniewska, Pooley (2021; *BMC Pregnancy and Childbirth*) – 3 razy.

Cykl dziewięciu pozycji naukowych jest spójny i jako całość wnosi nową, wartościową z naukowego punktu widzenia wiedzę. Prace te dotyczą bardzo interesujących zagadnień, dlatego poświęcę kilka słów każdej z nich w odwrotnej kolejności z uwagi, że ostatnia pozycja naukowa jest punktem wyjściowym do autorskiego Modelu Społecznego Cyklu Niepłodności zaprezentowanego w pierwszej pozycji. Poza przedstawieniem wskazanego cyklu, dr Alicja Malina przedstawiła również swoje osiągnięcia w zakresie dydaktyki, osiągnięcia organizacyjne oraz popularyzujące naukę. Wszystkie obszary zostaną poniżej zrecenzowane, ze szczególnym uwzględnieniem cyklu publikacji, które są podstawą do ubiegania się o nadanie stopnia.

b. Ocena merytoryczna

Doktor Alicja Malina swoje znaczące osiągnięcia naukowe sytuuje w obszarze społecznej psychologii zdrowia, na które składa się konstrukcja teoretycznego Modelu Społecznego Cyklu Niepłodności oraz empiryczna jego weryfikacja służąca analizie znaczenia czynników społecznych i indywidualnych w radzeniu sobie z wyzwaniami leczenia niepłodności metodami wspomaganego rozrodu. Tematyka podjętego projektu jest niezwykle istotna z uwagi na fakt, że niepłodność jest chorobą cywilizacyjną i ogromnym wyzwaniem dla współczesnego społeczeństwa.

Dziewiąta pozycja z cyklu to artykuł teoretyczny we współautorskie z Julie Ann Pooley (2017; *Polskie Forum Psychologiczne*), w którym wkład Habilitantki został oszacowany na 80%. W moim przekonaniu ten artykuł teoretyczny (często nazwany także *perspective article*) prezentuje nowy i unikalny punkt widzenia istniejącego problemu niepłodności dzięki osadzeniu go w innej perspektywie niż dotychczas był ujmowany. W publikacji tej zaproponowano użyteczność społeczno-ekologicznego modelu Urie Bronfenbrennera jako idealnego modelu teoretycznego do badania rozwoju pary poddawanej zapłodnieniu *in vitro*. Praca Urie Bronfenbrennera nie jest niczym nowym w rozumieniu rozwoju wzajemnej i progresywnej akomodacji człowieka i środowiska społecznego, jednakże podjęcie się przez Habilitantkę zbadania problematyki niepłodności w oparciu o tezy systemów ekologicznych, z pewnością zasługuje na uznanie. Zgadzam się w pełni z Habilitantką, że chociaż niepłodność jest problemem globalnym, to zrozumienie jego wymaga osadzenia w kontekście społeczno-kulturowym. Wykorzystanie modelu Urie Bronfenbrennera pozwala poddać analizie sytuację pary małżeńskiej i przyjrzeć się relacjom wewnątrzrodzinnym oraz otoczeniu rodziny w kontekście społecznym, w którym funkcjonuje, co bezpośrednio odnosi się do warstw środowiska, które tworzą układy bliższe jednostce (mikrosystem) i dalsze (mezosystem, egzosystem i makrosystem) wraz ze wszystkimi powiązaniem, które między tymi układami występują. To właśnie relacje wewnątrzrodzinne i społeczne mogą wywierać wpływ na świadomość, wiedzę i postawy względem metod wspomaganego rozrodu, które to Habilitantka porusza w kolejnych pracach naukowych.

Ósma pozycja w cyklu to publikacja również we współautorskie z Julie Ann Pooley w czasopiśmie *Annals of Agricultural and Environmental Medicine* (2017), w której wkład Habilitantki został oszacowany na 90%. Jest to artykuł typu przeglądowego, w którym autorki podkreślają, że niepłodność to nie tylko poważny problem medyczny, ale także i psychologiczny koncentrując się na aspekcie wsparcia (z naciskiem na niewystarczającą ilość środków wsparcia ze strony najbliższych

środowisk społecznych) oraz stresu (wspomaganie rozrodu jest źródłem zgłaszanego przez partnerów stresu, który jak można przypuszczać wpływa także na inne obszary życia). Kolejno w publikacji, Malina i Pooley wskazują, że niewspierające interakcje społeczne wpływają na dobrostan par i mogą utrudniać poczęcie dziecka i dlatego są jedną z przyczyn rezygnacji z podjęcia prób wspomaganego rozrodu. Wieńcząc swoje rozważania autorki powołują się na potrzebę prowadzenia systematycznych badań nad wpływem wsparcia społecznego i interakcji dla funkcjonowania par poddawanych zapłodnieniu *in vitro*. Z punktu widzenia metodologii publikacji przeglądowych (typu review, które uwzględniają *secondary data*, czyli dane już istniejące) pragnę zwrócić uwagę, że artykuł ten nie spełnia wysokich standardów jakości metodologii badań naukowych (na przykład, do tej kategorii należą przeglądy nie spełniające standardów PRISMA), jednakże jest to pozycja najczęściej cytowana w dorobku naukowym Habilitantki (44 razy w bazie Scopus), co świadczy, że znalazła żywy odbiór w środowisku naukowym i bez wątpienia przyczyniła się do wkładu w dycyplinę.

Siódma pozycja wchodząca w skład cyklu to recenzowany rozdział w monografii wieloautorskiej we współautorstwie z Aleksandrą Dembińską (2019, Wyd. Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego; wkład Habilitantki 70%) pt. Ujawniać czy nie ujawniać? Postawy wobec jawności metod wspomaganego rozrodu na gruncie polskim. Wyniki wskazały na problem ujawniania informacji o metodzie poczęcia dziecka, która według Habilitantki może świadczyć o pozornej akceptacji metod wspomaganego rozrodu, przy jednoczesnym braku przyzwolenia na otwarte rozmowy o leczeniu niepłodności w Polsce. Wyniki te odnoszą się do pierwszego i drugiego elementu Modelu Społecznego Cyklu Niepłodności. Pierwszy element dotyczy znaczenia rzeczywistych i percypowanych przez pary postaw społecznych wobec leczenia niepłodności dla podjęcia decyzji o informowaniu otoczenia na temat leczenia niepłodności metodami wspomaganego rozrodu. Drugi element modelu opisuje ukrywanie informacji o problemach prokreacyjnych z powodu przekonań o negatywnych postawach społecznych wobec leczenia niepłodności. Chociaż sam projekt opisany w rozdziale w monografii wieloautorskiej cechuje się słabościami metodologicznymi (np. niska liczebność grupy docelowej; brak informacji o adaptacji i wartościach psychometrycznych autorskiego kwestionariusza), to badanie jest niewątpliwie nowatorskie, jeśli chodzi o cele badań, stanowiące wkład w rozwój dyscypliny.

Szósta pozycja składająca się na osiągnięcie to recenzowany artykuł naukowy we współautorstwie z Małgorzatą Głogiewicz i Jakubem Piotrowskim (w czasopiśmie *Frontiers in Psychology*, Sec. Health Psychology, 2019, Wyd. Frontiers), w którym wkład Habilitantki został

oszacowany na 80%. Wyniki przedstawiają projekt sfinansowany przez Narodowe Centrum Nauki – MINIATURA, w którym dr Malina pełniła rolę kierownika. Publikacja ta na podstawie bazy Scopus była cytowana 8 razy. Wyniki badania kliniczno-kontrolnego z udziałem 51 par heteroseksualnych (26 w grupie eksperymentalnej i 25 w grupie kontrolnej), które zakwalifikowały się do zapłodnienia *in vitro* wskazują, że udział we wspierających interakcjach społecznych znacząco obniża poziom stresu u niepłodnych par (mężczyzn i kobiet). Stwierdzone różnice pomiędzy grupą eksperymentalną a kontrolną wykazały większy spadek poziomu kortyzolu u kobiet i mężczyzn. Wyniki badania jednoznacznie wskazują, że pary zaangażowane w leczenie niepłodności mogą czerpać korzyści z wyrażania i dzielenia się swoimi doświadczeniami, co przynosi wymierne korzyści fizjologiczne i psychologiczne. Zaprezentowane badanie eksperymentalne jest bardzo dobre w odniesieniu do jego celu, jakości i skali, i zarazem najlepsze ze wszystkich badań eksperymentalnych opisanych w ramach cyklu. Badania zostały przeprowadzone przy silnej kontroli procedur badawczych, przy starannie wybranej tzw. twardej zmiennej (*hard outcome*; nasilenie stresu mierzone poziomem kortyzolu). Sami autorzy w publikacji również poświęcają miejsce na ograniczenia metodologiczne (np. przygotowania pacjentów do pobierania próbek; brak pomiaru stresu pre-post), co świadczy o dojrzałości naukowej i krytycznej refleksji. Wszystkie te charakterystyki sprawiają, iż wyniki badania są niekwestionwane i pozyskana w nich wiedza niewątpliwie jest kluczowa nie tylko dla zaproponowanego modelu, ale także dla praktyki leczenia par z niepłodnością. Podzielam pogląd autorów, że badanie jest ważnym źródłem informacji o tym, jak pary przechodzące proces zapłodnienia *in vitro* radzą sobie z towarzyszącym mu stresem. Jakość publikacji jest zasługą całego zespołu (np. rekrutacja była prowadzona przez ginekologa), ale rola dr Maliny jest kluczowa w jej powstaniu. Protokół projektu uzyskał akceptację Komisji Bioetycznej Collegium Medicum UMK, a samo przeprowadzenie badania było zgodne z wytycznymi Dobrej Praktyki Klinicznej. Publikacja ta podkreśla znaczenie wspierających interakcji społecznych w procesie leczenia niepłodności dla sukcesu leczenia. Wyniki badania stanowią bardzo znaczący wkład w rozwój dyscypliny i w rozwój praktyki opartej o dowody empiryczne dobrej jakości. Publikacja ta przyniła się do wyodrębnienia piątego elementu Modelu Społecznego Cyklu Niepłodności stanowiącego pogłębiające się problemy prokreacyjne, będące skutkiem ograniczonego dostępu do wsparcia i pogarszającej się kondycji psychicznej leczonej pary.

Piąta publikacja powstała we współautorskie z Martą Roczniowską i Julie Ann Pooley (2021; *BMC Pregnancy and Childbirth*) z 70% wkładem Habilitantki. Celem pracy było zidentyfikowanie

potencjalnych predyktorów (pośród komponentu behawioralnego, emocjonalnego i poznawczego) postaw wobec matek, które poddały się zapłodnieniu *in vitro* w celu poczęcia dziecka. W moim przekonaniu główną zaletą badania jest fakt, że wiedza na temat zapłodnienia *in vitro* (będąca komponentem poznawczym) przewidywała pozytywne nastawienie wykraczające poza kody moralne (będące komponentem emocjonalnym). Według mojej wiedzy, liczne badania powiązały do tej pory głównie religię, postawy moralne ludzi i wartości z postawami związanymi z zapłodnieniem *in vitro*. Jest to istotna implikacja praktyczna, która podkreśla znaczenie edukacji mogącej przyczynić się w kształtowaniu bardziej pozytywnego podejścia do zapłodnienia *in vitro* w Polsce. Projekt badawczy posiada zarówno mocne strony (np. oszacowanie grupy badanej, duża grupa badana - 817 uczestników, narzędzia badawcze o dobrych wartościach psychometrycznych - Kwestionariusz Podstaw Moralnych, Skala Dystansu Społecznego Bogardusa), jak i pewne ograniczenia (np. przekrojowy schemat badania plasujący się najniżej w hierarchii dowodów naukowych; brak możliwości wnioskowania o związku przyczynowym między zmiennymi; niereprezentatywna grupa docelowa; ograniczona generalizacja wyników). Obliczenia szacunkowej zależności między zmienną zależną, a kilkoma zmiennymi ją opisującymi przyczyniają się niewątpliwie do uzupełnienia wiedzy w zakresie społecznej psychologii zdrowia. Wiedza na temat predyktorów postaw wobec matek, które skorzystały z zapłodnienia *in vitro*, jest uzupełnieniem luk w badaniach naukowych obejmujących polską kohortę. Publikacja ta przyczyniła się do wyodrębnienia trzeciego elementu Modelu Społecznego Cyklu Niepłodności jakim jest brak kontaktu z osobami z niepłodnością, który prowadzi do braku lub niedostatku wiedzy na temat problemów prokreacyjnych i niepłodności.

Czwarta publikacja wchodząca w skład cyklu to recenzowany rozdział w monografii wieloautorskiej we współautorstwie z Alicją Szmaus-Jackowską (2021, Wyd. Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego; wkład Habilitantki 90%) ilustrujący wyniki analizy jakościowej badania eksperymentalnego dotyczącego znaczenia wspierających interakcji społecznych w procesie leczenia niepłodności metodami wspomaganego rozrodu. W badaniu wzięło udział 26 par heteroseksualnych uczestniczących w jednorazowym oddziaływaniu w formie grupowego spotkania z psychologiem i innymi parami leczącymi się z powodu niepłodności. W moim przekonaniu metody jakościowe, których celem jest uzyskanie głębokiego zrozumienia zjawiska w jego naturalnym środowisku jest niezwykle istotną metodą badawczą uzupełniającą metody ilościowe. Autorki w tym projekcie koncertowały uwagę na niepłodność skupiając się na pytaniach, typu: jakich uczuć doświadczacie, kiedy myślicie o swojej obecnej sytuacji życiowej; kto jest dla was źródłem wsparcia w trudnych

sytuacjach związanych z niepłodnością; w jaki sposób radzicie sobie na co dzień z trudnościami i kładły nacisk na gromadzenie danych, które nie mają charakteru liczbowego przyczyniając się tym samym do stworzenia przesłanek do dalszej eksploracji tematu funkcjonowania osób poddających się leczeniu niepłodności. Interesującym wynikiem jest fakt, że wszystkie osoby badane, niezależnie od płci, wskazały partnera jako tę osobę, od której uzyskują najwięcej wsparcia. Wiele kobiet jako źródło wsparcia podawało tematyczne fora internetowe, gdzie mogły uzyskać wsparcie od kobiet mających podobne doświadczenia. Publikacja ta niewątpliwie przyczyniła się do opracowania czwartego elementu Modelu Społecznego Cyklu Niepłodności stanowiącego ograniczone wsparcie społeczne.

Trzecia publikacja w cyklu to recenzowany artykuł we współautorstwie z Dorotą Suwalską-Barancewicz i Aleksandrą Dąbrowską (2022, *Polskie Forum Psychologiczne*) z 80% wkładem Habilitantki. Publikacja opisuje wyniki dwóch niezależnych eksperymentów. W eksperymencie 1., włączając 359 osób w wieku od 16 do 65 lat, testowano hipotezę mówiącą, że autorytet wpływa na kształtowanie postaw wobec *in vitro*. W eksperymencie 2. z udziałem 124 osób w wieku od 19 do 54 lat podjęto próbę weryfikacji hipotezy mówiącej, że społeczny dowód słuszności wpływa na kształtowanie postaw wobec *in vitro*. Chociaż hipotezy nie zostały w pełni potwierdzone, to wyniki badań sugerują możliwość kształtowania postaw społecznych względem stosowania *in vitro* za pośrednictwem autorytetu. Wyniki tych dwóch niezależnych eksperymentów przyczyniły się do wyodrębnienia trzeciego elementu Modelu Społecznego Cyklu Niepłodności w ramach znaczenia wiedzy i kontaktu z osobami z niepłodnością w kształtowaniu oraz podtrzymywaniu postaw wobec wspomaganego rozrodu.

Druga publikacja to jednoautorski recenzowany artykuł opublikowany w *Przeglądzie Psychologicznym* (2023), który nie jest jeszcze cytowany. Prawdopodobnie z uwagi na niedawną datę ukazania się. Jest to artykuł teoretyczny, który nie budzi wątpliwości co do wkładu w dyscyplinę Habilitantki. W publikacji tej dr Malina wprowadza autorskie pojęcie naukowe: wspierającą interakcję społeczną (*supportive social interaction*), która rozumiana jest jako „interakcja grupowa obejmująca mówienie lub słuchanie w nieformalnym i pozbawionym osądu środowisku, która daje możliwość, wzajemnego ujawniania przeżyć, potrzeb czy przekonań osobistych osób uczestniczących w tej interakcji oraz skutkuje redukcją stresu”. W moim przekonaniu ten artykuł teoretyczny prezentuje nowy i unikalny punkt widzenia prezentując m.in. różnicę pomiędzy tradycyjnymi ujęciami wsparcia a wspierającymi interakcjami społecznymi oraz ich znaczenie w leczeniu niepłodności. Waga wspierających interakcji społecznych w procesie leczenia niepłodności dla sukcesu leczenia jest

niewątpliwie związane z piątym elementem Modelu Społecznego Cyklu Niepłodności stanowiącym pogłębiające się problemy prokreacyjne.

Pierwsza publikacja wchodząca w skład cyklu to autorski artykuł w recenzowanym czasopiśmie (2023, *Health Psychology Report*), który nie jest jeszcze cytowany. Prawdopodobnie również z uwagi na niedawną datę ukazania się. Artykuł ilustruje przedstawiony Model Społecznego Cyklu Niepłodności, którego celem jest wyjaśnienie indywidualnego i społecznego funkcjonowania osób i par poddawanych leczeniu niepłodności metodami wspomaganego rozrodu. Model został opracowany na podstawie szeregu badań przeprowadzonych przez Habilitantkę i współpracowników w latach 2015-2021, które opisane zostały wyżej w sporządzaj recenzji. Opracowanie tego modelu było głównym wkładem w dyscyplinę psychologii. Pierwszy element modelu odnosi się do znaczenia rzeczywistych i percypowanych przez pary postaw społecznych wobec leczenia niepłodności dla podjęcia decyzji o informowaniu otoczenia na temat leczenia niepłodności metodami wspomaganego rozrodu. Drugi element modelu stanowi ukrywanie informacji o problemach prokreacyjnych z powodu przekonań o negatywnych postawach społecznych wobec leczenia niepłodności, co ogranicza w konsekwencji społeczeństwu dostęp do wiedzy o powszechności problemów prokreacyjnych i ich znaczeniu dla funkcjonowania pary. Trzecim elementem modelu jest brak kontaktu z osobami z niepłodnością (jako konsekwencja braku ujawniania się par), który prowadzi do braku lub niedostatku wiedzy na temat powszechności problemów prokreacyjnych i ich znaczenia dla funkcjonowania pary oraz potencjału podtrzymania i wzmagania ukształtowanych wcześniej postaw społecznych wobec leczenia niepłodności. Czwarty element modelu stanowi ograniczone wsparcie społeczne, będące skutkiem ukrywania informacji o problemach prokreacyjnych, co w konsekwencji może wzmacniać istniejące problemy z poczęciem dziecka. Piąty element modelu stanowią pogłębiające się problemy prokreacyjne, będące skutkiem ograniczonego dostępu do wsparcia i pogarszającej się kondycji psychicznej leczonej pary. Model stworzony przez Habilitantkę wnosi szczególny wkład w dyscyplinę, gdyż kładzie nacisk na kompleksowość problemu niepłodności, włączając komponentę społeczną i indywidualną. Pragmatyzm zaproponowanego modelu związany z osadzeniem kulturowym, czyni go przede wszystkim adekwatnym w praktyce klinicznych, ale także w badaniach naukowych. Podsumowując pragnę podzielić zdanie Habilitantki, że projekt ma liczne zastosowania aplikacyjne (projektowanie interwencji psychologicznych, edukacja społeczeństwa, wsparcie społeczne, podnoszenie świadomości wśród osób oferujących profesjonalną pomoc parom z niepłodnością, kształtowanie polityki zdrowotnej państwa i doskonalenie komunikacji społecznej).

3. Pozostałe osiągnięcia naukowe

3.1. Publikacje naukowe nie wchodzące w skład cyklu

Zainteresowania badawcze Habilitantki dotyczą przede wszystkim społecznej psychologii zdrowia, w tym szczególnie związane są niepłodnością. Nie wyczerpuje to jednak zestawu zagadnień, jakie w swojej pracy naukowej podejmowała dr Malina, ale z pewnością ten wątek można uznać za wiodący. Większość wymienionych przez Habilitantkę jako pozostałe osiągnięcia pozycji dotyczy czterech obszarów tematycznych: funkcjonowanie par z niepłodnością i doświadczeń związanych z niepłodnością, funkcjonowanie w rolach rodzicielskich w różnych kontekstach, funkcjonowanie młodych dorosłych w bliskich związkach intymnych oraz osobowościowe determinanty realizacji zadań rozwojowych przez młodych dorosłych. Zainteresowania tematyką niepłodności miało swoje korzenie w eksploracji problematyki realizacji zadań rozwojowych przez młodych dorosłych w ramach rozprawy doktorskiej zatytułowanej „Psychologiczne determinanty efektywnego radzenia sobie z zadaniami rozwojowymi młodych dorosłych”.

Poza pracami przedstawionymi w cyklu wskazanym jako osiągnięcie naukowe, dr Alicja Malina jest autorką/współautorską licznych recenzowanych prac naukowych, wśród których są prace oryginalne, które stanowią znaczny wkład w rozwój dyscypliny. Analizując dorobek i wartości naukometryczne Habilitantki, warto zauważyć, że sumaryczny IF wynosi 16.103, a sumaryczna punktacja ministerialna szacowana jest na 1172.836 punktów. Chociaż o wartości naukowej osiągnięcia nie decydują wskaźniki bibliometryczne ani żadne inne parametry naukometryczne, to bez wątplenia są one wskaźnikiem rozpoznawalności. Działalność naukowa Habilitantki była wielokrotnie doceniana i uznawana przez akademickie gremia, stąd pozwolę sobie na przywołanie tylko kilku z osiągnięć. Doktor Malina została Laureatką m.in. Konkursu Rektora UKW na projekty naukowe realizowane we współpracy międzynarodowej w 2012 roku oraz trzykrotną laureatką Nagrody Indywidualnej Rektora UKW za osiągnięcia naukowe w 2016, 2017 i w 2021 roku. Doktor Alicja Malina otrzymała także stypendium naukowe i stypendium dla najlepszych doktorantów w latach 2008-2012 oraz stypendium naukowe w ramach programu „Stypendia dla doktorantów 2008/2009 – ZPORR”. W 2018 roku została także laureatką konkursu Miniatura 1 i jako kierownik projektu otrzymała finansowanie NCN na projekt pt. *Znaczenie i źródła wsparcia w procedurze in vitro. Badanie eksperymentalne*.

W okresie przed uzyskaniem stopnia doktora dr Alicja Malina opublikowała jedną monografię (Wyd. Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego), trzy rozdziały w pracach zbiorowych (krajowe

wydawnictwo: Wyd. Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego; Wyd. Difin; zagraniczne wydawnictwo akademickie: Nova Science Publishers), jedną monografię zbiorową (Wyd. Difin) i jeden artykuł naukowy w recenzowanym czasopiśmie naukowym (*Psychologia Rozwojowa*). Z materiału zebranego po doktoracie dr Malina opublikowała jedną monografię (Wyd. Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego), była autorką/współautorką 14 rozdziałów w pracach zbiorowych (krajowe wydawnictwa: Wyd. Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego; Wyd. Difin) i współredagowała 7 monografii zbiorowych (Wyd. Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego). W latach 2012-2023 Habilitantka była autorką lub współautorką 17 artykułów w recenzowanych czasopismach naukowych nie wchodzących w skład cyklu. Większość z nich została opublikowana w polskich czasopismach (*Psychologia Rozwojowa, Polskie Forum Psychologiczne, Polish Journal of Social Science, Ginekologia Polska, Przegląd Psychologiczny*), ale są także publikacje wydane przez wyd. MPDI (*International Journal of Environmental Research and Public Health*), wyd. Sage (*International Journal of Social Psychiatry*), czy zagraniczne wydawnictwo akademickie Nova Science Publishers (*International Journal of Child and Adolescent Health*). Jedynie trzy z 17 publikacji naukowych nie wchodzących w skład cyklu znajduje się na liście Journal Citation Reports (*International Journal of Environmental Research and Public Health, International Journal of Social Psychiatry, Ginekologia Polska*).

Podsumowując, w bazie Scopus dr Alicja Malina ma 7 publikacji (4 plus 3 wskazane w osiągnięciu) cytowanych w sumie 93 razy (index h = 5). Prace te przeszły wymagający proces recenzji, a niektóre z nich znalazły odzew w obiegu międzynarodowym. Na podstawie bazy Scopus najczęściej cytowaną publikacją naukową nie wchodzącą w skład cyklu jest Malina, Błaszkiwicz, Owczarz (2016; *Ginekologia Polska*) – 24 razy, kolejno Malina i Suwalska-Barancewicz (2021; *International Journal of Environmental Research and Public Health*) – 7 razy oraz Wolka i Malina (2020; *International Journal of Social Psychiatry*) – 6 razy.

3.2. Ocena aktywności naukowej realizowanej w więcej niż jednej uczelni lub instytucji naukowej, w szczególności zagranicznej

Biorąc pod uwagę aktywność naukową realizowaną w więcej niż jednej uczelni lub instytucji naukowej warto zwrócić uwagę na współpracę Habilitantki z zagranicznymi podmiotami. Habilitantka odbyła dwa razy staż naukowo-badawczy w Edith Cowan University w Perth (Australia). W 2013 (2 miesięczny) i 2015/2016 (półroczny w ramach programu stypendialnego Rządu Australijskiego Endeavour Research Fellowship) związane z projektem *Postawy społeczne wobec procedury in vitro oraz Lifespan Resilience Resilience Group*, gdzie w latach 2013-2015 była członkiem

międzynarodowej grupy badawczej kierowanej przez Profesor Julie Ann Pooley. Wynikiem współpracy było także opracowanie i adaptacja skali do pomiaru prężności - Skala Osobistej Adaptacyjności, adaptowana z języka angielskiego, wykorzystywana do badań naukowych w obszarze radzenia sobie z przeciwnościami. Druga aktywność Habilitantki związana była z projektem ***Sexual Harassment in the Hospitality Industry*** zainicjowanym przez dr Andreasa Philaretou z European University of Cyprus. Współpraca została nawiązana podczas jednego z trzech realizowanych pobytów na University of Cyprus w ramach programu Erasmus+ (2018; 2022; 2024). W 2023 roku Habilitantka została także wyłoniona w ramach międzynarodowego konkursu na stanowisko International Professor at Università Telematica Internazionale Uninettuno na Uninettuno University w Rzymie. Na przestrzeni lat dr Alicja Malina współpracowała także ze specjalistami różnych dyscyplin (np. dr Anną Pokorską z Instytutu Socjologii Uniwersytetu Mikołaja Kopernika; lek. Małgorzatą Głogiewicz z Wydziału Lekarskiego w Collegium Medicum w Uniwersytecie Mikołaja Kopernika, z dr Aleksandrą Dembińską z Uniwersytetu Pedagogicznego im. KEN w Krakowie, z lek. Martą Roczniowską z Uniwersytetu Szkoły Wyższej Psychologii Społecznej, z biologiem Jakubem Piotrowskim z Uniwersytetu Mikołaja Kopernika). Powstałe liczne publikacje naukowe na gruncie współpracy interdyscyplinarnej świadczą o umiejętnościach łączenia wiedzy i doświadczeń interdyscyplinarnych do osiągnięcia wspólnego celu. Integracja perspektyw różnych dyscyplin (psychologicznej, biologicznej, ginekologicznej i socjologicznej) przyczynia się do kompleksowej analizy podejmowanych przez Habilitantkę tematów z zakresu społecznej psychologii zdrowia.

3.3. Inne osiągnięcia

Chociaż w świetle *Ustawy* działalność dydaktyczna, ekspercka, popularyzatorska i organizacyjna nie stanowią warunku otrzymania stopnia doktora habilitowanego, w mojej ocenie, elementy te powinny być brane pod uwagę przy całościowej ocenie kandydata ubiegającego się o status samodzielnego pracownika naukowego.

Na przestrzeni lat doktor Alicja Malina pełniła różnorodne funkcje na Uniwersytecie Kazimierza Wielkiego, z których wśród najważniejszych można wymienić funkcję Prodziekan ds. Kształcenia (od 2019), zastępcę dyrektora Instytutu Psychologii (2017- 2019), Kierownika Zakładu Dydaktyki Wydziału Psychologii UKW (od 2021), Przewodniczącej Rady Kierunku Psychologia (2019-2023), opiekuna Koła Naukowego Psychologii Społecznej (2019-2022), czy Dyrektora badawczo-rozwojowego Centrum Pomocy Psychologicznej (od 2022 r.), które z sukcesem w ciągu pierwszego roku działalności opracowało aż dziewięć projektów badawczych. W 2023 roku Habilitantka otrzymała

także wyróżnienie Dziekana Wydziału Psychologii UKW za udział w pracach badawczo-rozwojowych realizowanych na rzecz Centrum Pomocy Psychologicznej.

Doktor Alicja Malina była członkinią Wydziałowej Komisji ds. nagród i wyróżnień dla studentów i absolwentów Wydziału Psychologii UKW (od 2017 roku) oraz członkinią Kapituły konkursu na najlepszy projekt badawczy z wykorzystaniem aparatury QEEG/EEG z możliwością zapisu potencjałów wywołanych przeznaczony dla pracowników i studentów Wydziału Psychologii UKW (2014, 2015). Habilitantka na przestrzeni lat podejmowała liczne zadania organizacyjne. Pełniła funkcję przewodniczącej komitetu organizacyjnego przy 8 wydarzeniach związanych z interdyscyplinarną Konferencją Doktorantów odbywającą się corocznie w latach 2011-2018 w Bydgoszczy. Doktor Malina pełniła także rolę członkini komitetu organizacyjnego przy organizacji 5 konferencji, w tym warto wymienić XXXVII CICA Conference „Conflict and aggression. Developmental and social conditions” (2014 r.), XXXV Zjazdu Naukowego Polskiego Towarzystwa Psychologicznego (2014 r.), XXVI Kolokwiów Psychologicznych (2017r.) i XXXI Ogólnopolska Konferencja Psychologii Rozwojowej (2023r.). Habilitantka była członkinią komitetu naukowego przy 6 konferencjach organizowanych cyklicznie co roku pt. Ogólnopolska Konferencja Psyche-Ciało-(Nie)Spójność w latach 2018-2023. Bogata działalność organizacyjna Habilitantki była wielokrotnie doceniana, w tym trzykrotnie Nagrodą Rektora UKW za działalność organizacyjną w roku 2018, 2019, 2021.

Doktor Alicja Malina jest również zaangażowanym dydaktykiem, która na przestrzeni lat współpracowała z licznymi jednostkami akademickimi (m.in. z Uniwersytetem Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy, Uniwersytetem Mikołaja Kopernika w Toruniu, Akademią Humanistyczno-Ekonomiczną w Łodzi). Habilitantka realizuje zajęcia dydaktycznych z psychologii nie tylko w języku polskim, ale także w języku angielskim (od 2014 roku w International School of Bydgoszcz) i posiada uprawnienia do realizacji zajęć z psychologii w języku angielskim potwierdzone certyfikatem ukończenia szkolenia „IB Psychology”. Habilitantka zorganizowała także studia podyplomowe w języku angielskim Business Psychology na Wydziale Psychologii UKW.

Doktor Alicja Malina pełni także rolę promotora pomocniczego przewodu doktorskiego mgr Aleksandry Wolskiej pt. Osobowość a podstawy wobec osób z zaburzeniami psychicznymi (od 2018 roku) oraz mgr Katarzyny Góralskiej (od 2020 roku). Dodatkowo sprawowała opiekę nad magistrantami pełniąc funkcję promotora 15 prac magisterskich realizowanych w ramach seminarium dyplomowego oraz nad studentką Dąbrówką Skorupińską w ramach programu

tutorialnego dotyczącego realizacji projektu badawczego dotyczącego znaczenia inteligencji emocjonalnej w kształtowaniu postaw wobec osób z zaburzeniami psychicznymi.

Liczba wystąpień konferencyjnych, zarówno w ramach konferencji krajowych (44), jak i międzynarodowych (9) wskazuje na bardzo dużą aktywność Habilitantki. Na uwagę zasługuje partycypowanie w konferencjach zagranicznych, takich jak: Fertility 2020 „Reproduction in a changing world” w Szkocji (202; dwa plakaty), 20th World Congress on in vitro fertilization w Hiszpanii (2019; dwa plakaty), 19th European Conference on Developmental Psychology w Grecji (2019; plakat), International Conference on Gynecology and Obstetrics we Francji (2019; dwa plakaty), Fertility 2019 Technologies and controversies (Anglia, 2019; plakat), 4th International Congress of Clinical and Health Psychology on Children and Adolescents w Hiszpanii (2018; plakat), czy 37th CICA International Conference on Conflict and Aggression w Polsce (2014; referat).

Habilitantka ma niemałe doświadczenie w międzynarodowych i krajowych organizacjach i towarzystwach naukowych. Doktor Malina zaangażowana jest w działalność Polskiego Towarzystwa Psychologicznego, w tym szczególnie Polskiego Stowarzyszenia Psychologii Rozwoju Człowieka, the European Society of Human reproduction and Embryology oraz the Society for Infant and Reproductive Psychology (do 2024 pełni rolę mentora).

Z dużym zaangażowaniem dr Alicja Malina popularyzuje wiedzę z psychologii prokreacyjnej, m.in. poprzez realizację warsztatów psychoedukacyjnych dla pacjentów kliniki leczących się z powodu niepłodności (Klinika Zdrówka), realizacja poradnictwa dla par leczących się z tytułu niepłodności i warsztatów psychoedukacyjnych dla pacjentów kliniki leczących się z powodu niepłodności, czy wystąpienia konferencyjne promujące naukę. W 2019 roku otrzymała tytuł Profilaktyk Roku 2019 i list gratulacyjny Prezydenta Miasta Bydgoszczy

4. Konkluzja

Stwierdzam, że osiągnięcia zawodowe dr Alicji Maliny, zwłaszcza cykl publikacji wchodzących w skład osiągnięcia naukowego pt. *“Model Społecznego Cyklu Niepłodności - indywidualne i społeczne funkcjonowanie osób podejmujących leczenie niepłodności metodami wspomaganego rozrodu”* stanowią, w świetle kryteriów określonych w Ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r. poz. 478 zm.), absolutnie wystarczającą podstawę do nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie psychologia. Z pełnym

przekonaniem wnoszę o nadanie Pani dr Alicji Maliny stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie Psychologia.

Lucja Bieleninik
